

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 krajával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Délyegdíj minden egyes boiktatásért 30 krajczár.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 37. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

— vasárnap reggel. —

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A cigányok letelepedése s oktatása.

A cigányok polgárosodásának egyik legnagyobb akadálya, hátráltatója a folytonos vándorlás.

Sehol sem tudnak, akarnak megállapodni, egyik helyről a másikra költöznek minden cél, minden irány nélkül, mint az Orbánlelke kóborognak a világon, minden munka s foglalkozás nélkül csepüstől szállnak helyről-helyre a munkával foglalkozó közönség hátráltatására s közönségesen kárára, melyet leleményesen felhasználnak saját hasznuk előidézésére, helyesebben mondva tolvajlásuk sikerére.

Ezen abnormis állapot megszüntetése csak úgy és akkor fog sikerülni, ha a cigányokat állandó helyre szeghezhetjük s gyermekeiket nevelésre, oktatásra, tanulásra szoríthatjuk.

Az iskola képesíti és teszi az embert emberré. Az iskolába pedig csak úgy és akkor vonhatjuk a gyermekeket, ha állandó helylyel bírnak s ahhoz kötvé vannak, tehát a vándorlástól el kell a cigányokat szoktatni és állandó helyhez kötni.

Könnyű ezt azonban így elmondani, de nehéz a gyakorlatban keresztülvinni.

Igaz, hogy nehéz; de akármilyen nehéz legyen is, ha nincs más mód, melylyel a cigányok művelődését, polgárosodását, használhatóságát a társadalomban elérhessük, meg kell tenni, annyiszor a mennyiszor, mindaddig míg cél nem érünk el.

Törvényeink rendelik a gyermekek iskoláztatását s tanítását, ez alól a cigányok sincsenek kivéve: tehát annak alkalmazását rájuk is kell szorítani és azon módról gondoskodni, melylyel a törvény rendelkezését keresztül lehet vinni, életbeléptetni és a köznek javára és hasznára tenni.

Boldog emlékü Farkas Nándor, né-

hai endrődi plebános az ötvenes években, még mint káplán Érsekújvárott a cigánygyermeket nagy eredménnyel külön iskoláztatta s tanította akkor a midőn még nálunk nem volt kötelező az iskola. Ha tehát ez akkor, sikert mutatott, hogyne lehetne most kétszeresen annyi sikert elérni: mikor az iskola kötelező már valamenynyí gyermekre?!

Távol legyen tőlünk, hogy ne akarnók elismerni azon akadályokat, melyek a cigánygyermek iskoláztatása ügyében előfordulnak az által, hogy nincsenek helyhez kötvé, hanem helyről-helyre kóborolnak s a törvény rendelkezése alól könnyen kitérnek.

De midőn ezt elismerjük, egyúttal ismételt is hangoztathatjuk, a cigányok költözködését, vándorlását, helyök elhagyását meg kell szüntetni, s őket azokhoz oly kötelesekké tenni, hogy hazájukba illetékes helyökre térjenek s a törvény rendelkezését teljesítsék.

Igaz, hogy daczára annak, hogy törvényeink ezen rendelkezései már régen fennállanak s végrehajtva mind- eddig nincsenek, itt-ott szörványosan előfordul, hogy az iskolában cigánygyerekek is vannak, de arról már a lapok is, mint rendkívüli újságról beszélnek és írnak: holott pedig újságnak kellene lenni annak és akkor, mikor nem és hol nem járnak a cigánygyerekek az iskolába! Bizony furcsa, de igaz, hogy nálunk nagy újságot képez az, ha a cigánygyerekek az iskolába járnak!

No, de majd másképp lesz ez már, hisz a cigányok összeírása elrendeltetvén s megtörtésvén: az iskola a cigánygyermek növelésének is tanujává válik.

Persze, egy kis akadály még elő fog kerülni abban, hogy a cigánygyerekekkel a más fajbeli gyerekek egy iskolába járni vonakodnak, csupa demokratikus hajlamoknál fogva. Ámde ezen akadályon is át fog törni a

törvény rendelkezésének hatalma, no- habár a gimnáziumokban Budapesten felállított nagyuri iskola, nem nagyon örvendetes példányul szolgál a cigány és a többi faj gyerekek iskolabeli összesítésére!

A régi görögök ennek kikéülésére egyedül közös iskolákat állítottak.

Hát talán majd mink is követjük egykor a példát! „dum defluit amnis!”

Egyesületi törekvések a vidéki társadalomban.

Sokszor halljuk az említést a régi jó időkről, melyek, fájdalom, többé vissza nem idézhetők. A mult időkről sokszor úgy beszélnek, mintha azok hasonlíthatlanul jobbak, szebbek és kedvesebbek lettek volna most folyó napjainknál.

A letűnő idők emlékein elmerengve vajmi könnyen jutunk ama téves gondolatra, hogy a mult idők társadalmá sokkal élénkebb, sokkal összetartóbb és tevékenyebb volt, mint a mai.

Pedig ha a társadalmi életre hatással bíró, s napról-napra felmerülő jelenségeket figyelembe vesszük, azt kell tapasztalunk, hogy mindenféle elementáris erővel lüktető s helylyelközfel lázas tevékenységű társadalmi forrongást észlelhetünk.

A vidéki nagyobb s jobbára forgalmi góczpontokba eső emporiális jellegű városok fejlődése s társadalmá teljesen elűtő irányzatot mutat a kisebb vidéki városokéhoz képest. Mert míg amazok fejlődése nagyobb szabású és rohamos léptű, s úgy szólván a fővárosi jelleg után törekvő irányzatot mutat, addig a kisebb városok fejlődési pro- cresszusa csöndesebb mederben, s kevesebb zajjal folyik, de állandó tevékenységet tanusít.

A vidéki társadalom fő tevékenysége napjainkban leginkább abban kulminál, hogy működésének legcéhezvezetőbb eszközét az egyesületi törekvésekben keresi.

A pénzintézetek, takarékpénztárak, népbankok és önszegélyző egyletek anyagi esz-

közöket nyújtanak mindahhoz, amiket az ipar, kereskedelem s a mezőgazdasági téren elérni és valósítani óhajtunk. A virágzó pénzintézetek száza legpregnansabb tanu- jelei annak, hogy az utolsó évtizedekben önerőnköböl, minden állami közvetítés és segélyezés mellözésével, magunk embersé- géből emeltük az illető vidéket azon helyre, amelyet közgazdagsági jelentőségében el- foglal.

Az egyesületi törekvéseket találjuk fel továbbá a közjótékonyosság s a humanizmus gyakorlásának megannyi nyilatkozásánál. Jótékony nőegyesületeink, betegsegélyző, temetkezési s több eféle egyleteink szél- tiben keletkezése, szaporodása és virágzása, szintén azt bizonyítja, hogy e téren sem akarunk visszamaradni a század uralkodó áramlatától, mely az anyagiság körében mozgó érdekei és modern realizmusának ér- vényesítése mellett is oly szépen össze tudja egyeztetni a philanthropizmus magasztos té- nyeit.

A vidéki társadalmi élet egyik legje- lentékenyebb mozgató erejét képezik, csak például hozzuk fel, mert éppen a philathro- pizmus magasztos tényeiről szoltunk, — a tűzoltó egyesületek. Ez egyesületeknek ket- tős hivatásuk és feladatuk van. Az egyik a nemesebb: a vagyonmentés. A másik, mely azonban egy cseppet sem áll mögötte tulaj- donképeni rendeltetésének, az, hogy a tár- sadalomban az osztályok között keletkező választfalat teljesen ledöntse, s a társadalmi ellentéteket kiegyenlítse. Mint demokratikus alapokon nyugvó intézmény hivatva van arra, hogy a társadalmi osztályoknak egy- máshoz való közlekedését előmozdítsa.

S ha az egyesületi törekvések tág me- zején tovább tekintve felemlítjük, még a sportegyesületek különböző neveit: a torna- egyesületeket, atletikai klubokat, kerék- pározó egyleteket, csónakázó társulatokat, melyeknek egyikével, vagy másikával bi- zonyára bármely vidéki városban is talál- kozunk, akkor be kell ismernünk azt, hogy a régi elvet: „ép testben ép lélek,” a meg- valósításhoz vezető, mindenütt s min-

TÁRCZA.

Dalárdánk hangversenye.

1894. April 29.

Valamelyik keleti népnek mithosza em- liti, hogy a „szépség“ fogalmát személyesítő istennő megunva a kíváncsi emberek szem- eiből elől elzárt tulvilágnak édes semmitte- vében folyó óráit, magára ölté lenge kö- penyét és leszállt a földre, juttatandó a halandó lényeknek is abból az élvezetből, melyet formás idomai és büvköre eladdig csak az Istenek lelkében gyujtott. A „szép“ ekkor ütötte fel magános sátorát a földön. Mivel pedig a szokatlan tünemény felett ujongó emberek bálványozása jobban kon- veniált a jövevénynek, semmint a blázirt égi társak közönye: expatriáltatta magát a magasságból és a változatok hazájának, a földnek lett polgárává. A földön azonban örök életre nem számíthatna, nehogy a késő emberi unokák neki szemrehányást tegyenek, hogy csakis dédapáinknak szerzé meg rövid időre a szépek birodalmát, — megsokasítá magát. Magános sátora köré rendre épültek a művészetek oltárai, me- lyeken a szobrász, a festő, a költő áldozott az égi eredetű foglalkozásért. Egyik kis sátorban a fuvalát fuvó zene talált otthont. A síp bájtel hangja azonban az érdeklődők oly tömegét csalta a szerény hajlék köré, hogy azok azt folyton nagyobbítani voltak kénytelenek, elannyira, míg csak egy impo- záns hangverseny-teremmé nem alakították azt át.

A zeneművészet ily templomává avatta fel dalárdánk a czim dátumán vendéglünk lapos termét. És midőn megszólaltatta ott a budapesti zenekedvelők egye- sületének sólistáit és distingválit karát, az az érzés fogott rajtunk erőt, mint mikor a művészetek ama ősanja először ringatta az ember kebelét abba a kellemes zsbongásban, melyet a szépben való gyönyörködés a hall- gatóban, a szemléelőben keltett.

A főváros kényes izlésű és magas igényű zeneéletének mezején fejlett e társaság, tisztában van az iránt, hogy miérték tekin- tetében mit kell magáról tartania és egy vidéki hang, mely róluk emlékezik meg, elenyészik az elismerés hangjainak abban a tengerében, melyet évkönyveik örökítenek meg. És mi mégsem tartóztatathjuk meg magunkat, hogy homokot ne hordjunk a sivatagba és czukrot ne hintsünk a mézre. Teszszük pedig ezt annál inkább, mivel a műsor minden egyes száma alatt egy-egy üde oázison véltünk tartózkodni.

Stark Ludovika kisasszony, ki Bellini Normájának „Casta diva“ nagy ári- áját az eredeti olasz szöveggel énekelte, hangja erejével, koloraturájával, csicsergő fiorituráival a szó teljes értelmében elra- gadta a közönséget. A széles hangterjedel- men épugy uralkodott, mint a mily könnyű- séggel oldotta meg az ária végén felhul- lámzó futamok finom nüanszeit. Müller Julia kisasszony hajlékony hangja megkapó hűséggel adta vissza azokat a hangfestő szí- neket, miket Leoncavalló Bajazzója „Madár-

dal“-ában felhalmozott. A veszélylyel szembe- szálló madár hívószózata csakugy hatott, mint az üldözött madárka kétségbeesését siró lány panaszhang. Rothauser kisasz- szony, ki Schuman „Spanyol daljátéká“-nak sólót énekelte, elegáns hangverseny éne- kesként mutatta be magát. Az a könnyed- ség, melylyel sopránja érvényesül, méltán ragadta ujjalag tapsra a hallgatóságot. Az utolsó tutti rövid sólója („Szeretem, ki sze- ret engem“) kedvesen változatos interpre- tálásával kellemes ellentétet tudott terem- teni a karnak felzúgó gunyolódásához képest.

A férfi sólisták közül Kéry Andor ur már első dalával kellemes lyrai énekes ha- tását keltette. Verdi „Aidá“-jának román- czát belsőséggel énekelte. Pianissimó nemes ellentétet képeztek a lyrikus résznek a magas registerekbe vágó hangjaihoz, mely- hez a falsott értelmesen simult hozzá. Mas- cagni „Parasztbecsületé“-nek busdala pe- lig hévvel zengett, mely még az első széksort diszító fiatal társnók kedélyét is kedves hullámzásba hozta. Gombai Szabó Tiva- dar ur Halévi „Zsidónő“-jéből a cardinális nagy áriáját adta elő. A zongora rövid be- vezető akkordjai után, hatalmas bass-buffó tölté be a terem elég száraz levegőjét. Mintha a terem kicsiny lett volna egy oly caliberű hang befogadására. A dalkak ki- séret nélküli magasztosan bevezető szava, majd a prófétai mély belsőséggel zúgó intő- szózat impozánsan tolmácsolta az érzelem melegét. Nem ok nélküli kérte dalárdánk karmestere a munkáját derekasan végzett

bassistát, hogy hangja terjedelméből és ere- jéből deponáljon egy részt a lévai dalár- dánál.

Megelevenült az emlvény, mikor a vendégekesek Lenz két vegyes karának előadására emelkedtek helyeikből fel. A közönségen az a villanyos áramlat önlött el, melyet az még onnan ismer, mikor da- lárdánk városunk hölgyeiből is toborzva, állandó vegyes kart tudott hangver- senyeire kiállítani. A sólisták által lekötött figyelem megkétszereződött a rózsafüzéreként félkörbe helyezkedett üde arcu énekesnők megjelenésére, kik igazgató-karmesterük in- tonálására minden kíséret nélkül a ho- zsanna erejével adják vissza Lenz „Husvétí ének“-jének csengő ezüst harang szavát. A soprán magas registerei mellett hatalmasan zúg a bassus kromatikus menete. A közép- szólamok kerekded egészé testesítik a gyö- nyörű kis dalt. A rythmika és dinamika legfinomabb árnyalatai pompásan érvénye- sülnék. A közönség lélekzetét visszafojtva élvezi a nálunk ismeretlen finomságban, egyiptomi felfogással azt mondhatnók, hogy a „sferák harmóniája“-ként megnyilatkozó hata- mat az énekeszenének. Zúgó taps a juta- lom, melyre ugyancsak Lenz „Tavaszi-dal“- ával felel a kar. A szöveg („Zöld a föld“) első strófája mintha a tavasz üde levegőjét ömlesztí vala ki a hallgatókra, kik a mű- dal keretén belül mintegy küzdeni látják a tél utolsó sivitó szelének birkozását a ter- mézet hajnalodásával. A megújuló taps bi- zonyára hazánk egyik első rangú énekká

dent elkövetnek arra nézve, hogy nemzetünk az elsatnyulás ellen megóvassék.

De nem akarva sok mindennel előhozakodni, még csak a kaszinókat, társas- és olvasókörieket hozzuk fel, melyek kizárólag arra vannak bivatva, hogy a vidéki társadalmat alapjában szabályozzák és sok tekintetben irányt szabjanak polgáraink tevékenységének.

A hivatása magaslatán álló kaszinóknak, vagy bármily néven nevezendő társas körnek mindig kell annyi erkölcsi tekintélyvel bírnia, hogy irányt szabjon a kebelébe tartozó testületi tagok tevékenységének is, nyilvánuljon ez akár társadalmi, akár bármely más irányban. Ha az ily társas kör nem tudja e hatást előidézni, akkor nem életképes, s intéző férfiak csak hagyják el azt a helyet, melyre őket a közbizalom emelte, de a melyre gyámoltalanságuk által méltatlanokká váltak.

Az általunk felhozottakból csak azt akartuk lekövetkeztetni, hogy oly helyeken, hol az egyesülési törekvés ily tág irányban, s ily kiterjedt mezőkön mozog, ott a társadalmi haladás elmaradhatatlan; s minthogy pedig vidéki városaink legnagyobb részében, s talán mindenütt, hasonló jelenségekkel találkozunk, bátran elmondhatjuk azt, hogy a vidéki társadalom mozgató erőt az elősorolt különböző egyesületek képezik.

Évtizedekkel ezelőtt ez egyesülési törekvés legnagyobbrésze ismeretlen volt előttünk. Akkor a vidéki társadalom létketére erőt csak egyesek képezték, most a legtekintélyesebb egyesületek alkotják. Akkor csak egy két egyén tett a társadalomért valamit, most egyesült erővel mindannyian oda működünk, hogy emeljük azt a tekintélyessé tegyünk.

A vidéki társadalmat ma az egyesületek alkotják s képezik. Mennél több virágzó egyesülete s társulata van valamely vidéki városnak, annál élénkebb annak társadalmi, annál inkább mondhatjuk azt, hogy ott az élet kellemesebben tölthető.

Mi az egyesületek számából, azok virágzó vagy tengő állapotából vonjuk le következtetéseinket valamely város társadalmi életére, s társadalmi egyedeinek sikeres, vagy sikertelen működésére. S mert úgy tudjuk, hogy az egyesületi szellem vidéki városainkban mindinkább terjedőben van, bátran merjük hangoztatni azt, hogy a vidéki társadalom, s az igazi vidéki társadalmi élet valójában csak napjainkban van kifejlődve, s a múlt évtizedek vidéki társas élete még embrióját is alig képezheti a mai kifejtett vidéki társadalmi életnek.

rának s abban főleg annak vezetőjének szóltott.

Kellemes ellentétben állt a viharzó dallal a dirigensnek Bellovics Imrénének nyugalma, ki mint sólista-növendékeinek ki sőrője eleitől fogva élénk figyelem központja volt. A kar egyik sarkán állva nyugodt méltósággal vezeti azt. Leolvashatjuk értelmese arczáról, hogy mi gondot fordít ő nemcsak a darabok betanítására, de az énekesek zeneileg gondolkozni tudásának kiképzésére is. Ebben a tekintetben esetleg keze dolgozik az a körölmény, hogy énekkarának tagjai még mielőtt a zenekedvelők közé kerülének, alapos zenei képzettségben részesülnek, de hogy azok úgy tudnak a kar egységéhez alkalmazkodni, az tisztán az ő érdeme. Pragnásabban kifejezve nem láttuk a gyakorlat terén azt az igazságot, hogy a magasabb dalművészet ama finom árnyalata, melyet a művészi harmonia mai nap a dalban megkíván, nemcsak a hang-erő kifejezését, a darab szabatos betanulását, elmondását követeli, hanem oly tanulmányt, mely a zeneművészet tanulmányozásának és érzésnek is biztos óramutatója. És hogy a ritkán látott erénye a dirigenseknek mily mértékben van kifejezve Bellovicsban, a budapesti zenekedvelők együletének igazgatójában, arról Schumann „Spanyol daljátékának” interpretálása meg fokozottabb mértékben győzött meg bennünket.

A Spanyol daljáték Schumann egyik remeke. Nálunk a székes főváros zenevilágának Bellovics mutatta be először, az elmúlt télen. A kilenc zeneszámából álló kompozícióban női karok, férfi karok, soprán és tenor solók, soprán és tenor kettes és vegyes karok váltakoznak. Mi zongora kísérettel hallottuk. Bámulatos az a biztonság, melyvel Bellovics karát a zongora mellől vezeti. Ő maga félrevonulva a teremtő zeneművészt engedi érvényesülni. És

Budapest, 1894. május 4.

— Május elsője. — A munkások ünnepe. — Az akadémia nagy hete. — A képviselőház ülése. —

Az istenek hónapja a Május. S valóban egy serdülő leány fejlődő szépségével hat ránk. Ifjúság és szerelem. Még jól konzervált csontjainkban is megmozdul valami, mikor e büvös két szót halljuk. A boldog aratásnak, a gyümölcsöscsel gazdag ősznek még csak a reménye mutogatja mulékony virágát és mégis, hogy örvendünk annak a csepp reménynek is. Bár van abban is valami, hogy az embert a boldogság reménye sokkal boldogabbá teszi, mint maga a boldogság. A kielégített vágy elvégre is unottá válik s változatosság után sietünk. Szeretjük a májust, szeretjük illatos levegőjét, kék égét, gyümölcsöse fejlődő virágait.

Ép azért május első napját századok óta szokássá vált megünnepelni. A szabadban, az ég alatt szokott az ilyen ünnep lefolyani s innen minden olyan nyári mulatságnak a neve: májális. Ujabb időben a világ összes munkásai a maguk számára követelik e napot. A proletárság nemzetközi ünnepé öhajta emelni, melyen a töke és a munka között dúló rettenetes harc legalább huszonegy órára szünetel, összes reményüket e tervük kivételébe helyezik. Mert, a mint ez teljesül bizonyítékul szolgál arra nézve, hogy a töke elismeri a munka egyenlőségét. A szocializmus ma már oly kiterjedt, hogy annak gátat vetni nem lehet. Mert a hol ezt megpróbálták, sok vér ömlött hiába a nélkül, hogy a közbékének a legkisebb mértékben is használtak volna.

A fővárosi munkások május elsőjét szintén megünnepelték. És konstatalhatjuk, hogy ünneplésük békés, de mindamelllett impozáns volt. Valami tizenöt helyen tartották munkásgyűlést. S szakma szerint nagyon megoszottak. De valamennyi gyűlés határozata abba az egy jelszóba összpontosult, hogy nyolc órai munkaidő, nyolc órai szórakozás, nyolc órai pihenés. Valamennyi a szociáldemokraczia hive. Több vidéki tudósításból halljuk, hogy az ország több részén is megünnepelték a munkások e nap t ez által adva nyomatékot annak, hogy ők is nyomnak a latban. A hangulat mindenütt békés és nyugodt volt.

Komolyan és méltóságteljesen gyűlekeztek e hó második napján az akadémia tudós halhatatlanjai, hogy az évi rendes nagygyűlést megtartsák. S a halhatatlanok gyűlését elég csekély közönség hallgatta végig. Különben is ezek a gyűlés látogatók leginkább a hölgyekből szoktak kikerülni, de ezek szivesebben járnak a Petőfi vagy Kisfaludi-társaság üléseire, mert legalább itt kevesebb a tudománytól megkopaszodott koponya. Az akadémia ülésén legérdekesebb mozzanat a választás volt. Választottak egy csomó rendes, levelező és tiszteleti tagot, de nem mondhatjuk épen, hogy befolyás nélkül. Még ide is protekció kell, ha az ember szavazattöbbséget akar nyerni. Bródy Zsigmond féle alapítvány 3000 forintos di-

hogy a heves lüktetésű műnek egyes részei mily lebilincselőleg hatottak közönségünkre, azt legjobban mutatja, hogy ez teljes figyelemmel adózott a hosszú darab iránt, melyet vidéki hangversenytermekben nagy ritkán van alkalom műsoron látni. A darabból különösen ki kell emelnünk Rothausser kisasszony már említett solója és Kéry urral előadott egybeolvadó kettősük mellett három számot elfoglaló női kart.

Még a házi gazdáról, dalárdánkról kell megemlékeznünk. Őket közönségünk eléggé ismeri. Ezuttal két régebbi darabjukat vették programra. Az egyik a dalárda egy volt tagjának nagyobb szabású szerzeménye, mely rövid tételeivel egy eredeti toborzó és két régi magyar népdal köré csoportosul, miket a kíséret csinos keretbe foglal össze. Ez most sem téveszté el hatását. A másik számuk Attenhofernek „Egy viharos éjjel” című zeneképe volt. A zongorának a hajó elindulását jelző bevezetése után a hajós nép tengeri életét ügyesen festé a kar. Kimagasló pontja a darabnak ma is az volt, hol a viharral küzdőket a sólista védelmet esdekő ima-dala buzdítja a megfeszített munkára.

A hangszer-zenét ezuttal Chopin „Nocturne”-jé képviselte a műsoron, melyet zongorán és harmóniumon Belcsák László és Richter Ferencz urak adtak elő. Chopin nem tartozik azon alkotók közé, kik respektálják azt az elvet, hogy „a költő bármiként szenvedjén, ám mást vidítson fel dala.” De a kik a melancholiát szeretik a zenében, azok igaz élvezetet találtak e hullámzó rythussal bíró műnek előadásában, melynek közép részében a zongora, az első- és utolsóban pedig a harmónium kellemesen lépett fel dominálólág a kíséző szerepét felverő társ hangszer mellett. A közönséget különösen kedvesen érintette az új hangszer, a harmónium hangja

ját publicisztikai díj gyanánt most adták ki első ízben s kiadták pedig Pulszky Ferencznek, mint mondják, félszázadot meghaladó publicisztikai működésért. És az akadémia azt hiszi, hogy az igazságnak megfelelően ítélte a pálmát. De a lapok nem akarják meghagyni ebben a boldog hitében.

A képviselőház a héten az örökösödési eljárásról szóló törvényjavaslatot tárgyalta. A tárgyaláson meglátszik a szezon hangulata. Vontatott és egyhangú. Egymásután örölik le a paragrafusokat minden nagyobb vita nélkül. Maga az igazságügyi bizottság is hamarosan végzett a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslattal, melyet általánosságban elfogadott s annak részletes tárgyalását is megkezdte. Érdekesen beszélt Csáky, vallás és közoktatásügyi miniszter, melyben kifejtette, hogy ő nem a felekezetei egyenjogúsításáról, hanem a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat betérjesztésére kapott utasítást a képviselőháztól.

A főrendiház bizottsága elfogadta a házassági javaslatot általánosságban és részleteiben. Nem sokára a plenum elé kerül. Mozognak is erősen az érdekeltek. De akár így, akár úgy dőljön is el, legalább népünk felforgatót kedélynyugalma helyreáll.

Fővárosi levelező.

A dalárda vendégei. Szóljon még a dal itt is. A dalárda ma egy heti hangversenyéről, melyen, miként arról lapunk más helyén számolunk be, az oroszlanrész a fővárosi művész-vendégek volt, miként hogy azon az egész napon városunk figyelme felfelé fordult. A fogadó bizottság déli fél tizenkét órakor vagy husz kocsin ment ki eléjük a vasúthoz. Az esős idő okozta, hogy fogadásunknál városunk közönsége csak gyéren volt képviselve. Amint a vonat megállt s a hölgyek karmesterükkel és férfi kollégáikkal a kocsiszakkaszokból kiléptek s a dalárda egy a rendezések indományából doktori diplomával bíró tagja az előkerült bördök és dobozok piramisában rendet hozott létre, az egyesület elnöke, annak nevében rövid beszéd kíséretében szíves „Istenhozzót”-al üdvözölte az érkezőket s köztük a dalárda két tiszteletbeli tagját, a dirigens Bellovics Imrét és Laky Vilmos fővárosi polg. iskolai tanárt, kinek t. i. része volt abban, hogy mincenek jó rendben készítették légyen elő. Majd a hölgyek párjával egy-egy rendező fiatal ember gondjaira bízva, a vendéglátó ur házaikat lekötölező szíveséggel megnyitott családokhoz vitettek. Míg az egyleti igazgató az elszállásolást, mint egy mozgató főszolgabíró végzi, tünik ki, hogy az érkezők kevesebben, illetve többen vannak, mint a hogy jelentve voltak. Két énekesnővel kevesebb és egy énekesrel több. Már az ideges távirót akarták igénybe venni, hogy Balassa Gyarmaton nincs-e hangverseny, hová két, Lévának szánt koncert-énekesnő tévedt el, mikor kiderül, hogy a

melynek kellemes tónusa is Bellovics urat dicséri, ki mint dalárdánk tiszteletbeli tagja volt szíves azt a vételnél az egyesületnek kiválasztani.

Tudósítói tisztünket azzal fejezzük be, hogy a mi zenei vénánknak mozgató eleme dalárdánk vajha minél többször lépne hangversenyei rendezésénél arra a térre, melyen most tett egy lépést. Vajha minél gyakrabban vonna nyilvános szerepléseinek körébe oly tényezőket, kik a szépnek országában nem csupán nézők, de látók is, — kiknek szemében nemcsak a tárgytól jött sugár alkotja a képet, de kiknél a szem világítja meg a tárgyat és ad annak nem új szint csupán, hanem új lételt és magasabb jelentést.

Kériek Jenő.

A megtalált gyöngyszemek.

„Megesküdtem, soha sem fogok megházasodni. A házasság elrabolja az ember illuzióit. Én meg illuziómnak öhajtok élni. A házasság a gondok teremője, én pedig gondtalanul szeretek élni. Megesküdtem és pontum! Meg is tartom eskümet!” ezze a szavakkal bocsájtottam el azt a hórihorgas gémyaku urat, a ki három hónap óta követ árnyék gyanánt, emlegetve valami házat, 2000 forintot, meg valami leányt, a kit ezért a pénzért kell főkötő alá bujtatni. Az a házat és 2000 forintot el is tudnám még vállalni, de egy feleséget . . . brrr! reszketek a gondolattól is.

Hát hogyan is kell egy asszonyt el-tartani?

Nem tudom, de annyit tudok, akár hány nős embertől kérdeztem, mind vakarta a fejét.

Valami kényes dolog lehet az.

De hát mi ez?

Én, ki a kalabriában a blank felsőre párthit veszek magamra, visszarettenjek?

hölgyek körül nincs baj, csak annyi, hogy két családunkhoz a megígért egy pár vendég helyett csak solo lehetett őket juttatni. Az ötödik vonal fölötti énekes elhelyezése ügyében a rendezőség adhoc gyűlést tart, úgy hogy mire az baryton hangon az ő „hajléktalan” voltát emlegethetné, már ő sem volt olyan madár a földön, azaz hogy Léván, kinek ne akadna egy kis fészke. Így elkészülve az első bemutatkozás kölcsönöségével, a viszontlátásra vált el a sopránok, altok, tenorok és basszusoknak a a közönséget hódítani, szövetségre lépett tábora.

Delután 3 órakor próba volt, mely zeneértő és kedvelő férfiközönségünk köz érdeklődése mellett folyt le. A vendégek csakis együletes darabjaikat vették elő, hogy e terem hangfelfogó es visszaadó tulajdonosságát megismerjék. Emlékezetes maradt a „Spanyol daljáték” tuti részének próbája, melyeket a két dalegylet külön tanulva együtt volt előadandó. Az első egyetlen próbára oly összevágón ment az, hogy a karokat a zongorán kíséző Bellovics ott-hagyva hangszert, paritúrát, repült a muzsa egy csókjával Richter karmesterünk felé, hogy általa dalárdánkat a dalművészet egy felkent papjává avassa.

Próba után a vendégeket körülvezeték városunkon. Megtekintették a régi magyar nóták világát busuló várunkat. Figyel-mőkre méltatták főgimnáziumunk díszes épületét, melyben különösen a természetiek tára bilincselte le szemüket. Hogy az énekes tüdők egy kissé ventilálódjának, felmentek a várhegyre, hogy gyönyörködjenek a dalos Garamvölgy megkapó májusi köntösbében, majd dr. Brach Ferencz megyei főorvos ur regényesen változatos diszkertjének illatos Sýringa bokrai közt áthaladva, fel a kálváriának került a kedélyes társalgásba merült művész sereg, honnan a temetőkön át, lórházunk balzsamos levegőjü kertjén át ereszkedtek le. Az ildomos fülemülék, mindenfelé teli torokkal üdvözölték pályatársnőiket. A Bajazzók „Madárdal”-ának képviselője hamarosan versenyre is kelt a zöld lombok egyik fakó dalnokával, ki szárnyait szégyenkezve ereszté le és karunkból örökre kiköltözött.

A művészi rendtelenséggel apró csoportokra osztott sétálókat a megeredt langy tavaszi eső visszakészíteté a városba, hol kénytelenek voltak az épen azon nap megnyit „pilseni sörcsarnok” hívogató udvari sátra alá menekülni. Az alkony órái azonban erősen közeledtek, ami a dal művészeit újra a vendéglő terméibe gyűjté, mely szépen megetté közönséggel.

A hangverseny befejeztével a fiatalság Terpsychorenek áldozott. Általános volt a vélemény a fiatal emberek közt, hogy a művésznők nemcsak jó énekesnők, de kitűnő táncosnők is. Szünóra alatt társas-vacsora volt, melynek testtelen jókedvét fokozták a talpraesett pohárköszöntők, melyek a vendégekre a jó kívánságok özönét da Capo kívánták. Vacsora közben a háziak Bellovics urtól azt a kellemes ígéretet

Nem!

Megházasodom, megmutatom a világnak, hogy el tudok tartani egy nőt, megmutatom, hogy daczára számtalan csalódásaimnak, maradt bennem egy kis hit — bizni a jövőben.

S mi az én jövőm?

Egy asszony! . . .

Tehát a gémm ur ismét eljöhét — alkudni.

Egy tűz- és jégkár ellen biztosított ház, meg ezer, nem, 2000, 3000 frt.

Nos?

Meg két fejős tehén.

Nos?

Nos, nos és semmi több!

Nem kell!

Ilyen áron nem szegem meg eskümet, hanem úgy teszek, mint a mesebeli király, a ki egy büvüregben egy képet látott s addig nem akart nőszülni, míg ama kép személyesítőjét meg nem találja.

Tehát hol az a kép?

A gémyaku urnak az mindegy, az is csak üzlet, kíváncsi szeméit reám szögezi. Nos?

Az a kép itt van, a városban.

Hiszen akkor bizonyos a siker. De mi vezette önt e képhez? Kalandvág? Szeretet? kincs?

Nem! — Csupán két gyöngy. Eimondom önnek a történetét.

Ujfaluban voltam.

A kis mezőváros társaságával könnyen tudtam ismeretséget könni, gyermek, ifjú valék . . . lobbanó szívvel, tünde ábrándokkal telve.

Rózsaszinben láttam mindent — még a nőket is (azóta erősbödtek szemeim.)

Igy történt aztán, hogy egyszer kegyetlenül be voltam rózsaszinezve, — tetőtől-talpig szerelmes lettem.

Dehogy! Nem volt az szerelem, csu-

Az ország minden vidékéről beérkezett jelentések szerint az őszi vetések állása mindenütt a lehető legkedvezőbb, sőt az egész héten át tartott esőzés folytán a növényzetek annyira előrehaladtak, hogy a több helyen előfordult intenzívebb jégverések teljes kárt is voltak képesek előidézni. A vetéseknek ilyenkor gyors fejlődése természetesen a gazdát is előkészületlenül találta és így ezen előre nem látott körülmény folytán némi késedelem szenvedett terméyeinek jég elleni biztosításával is, holott más években, — a mint azt a tapasztalat mutatta, — a jégbiztosítás szükségese rendszeresen későbbben szokott beállani. Azon gazdák azonban, kik az Első magyar általános biztosító társaság által alakított magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének tagjai, a jégverés esélyeinek már nyugodtabban nézhetnek elébe, mert ők a szövetség alapfeltételeinek értelmében folytonosan biztosítva vannak és kártérítésben még akkor is részesülnek, ha a várható termésnek részletes adatait a folyó évre nézve nem is jelentették volna be fentemlített társaságnak. Ezen, a gazdáknak kiszámíthatatlan előnyököt biztosító szövetségi intézmény tehát méltán rászolgált ama nagy pártfogásra, melyben már eddig is részesült és így csak kívánatos, hogy az eszme gazdánk körében minél nagyobb elterjedést nyerjen.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.
Kossuth Lajos emlékének megörökítésére alakult országos bizottsághoz, a hozzáam beküldött gyűjtőívén összesen 12 frt adakozás történt, melyet midőn itt nyilvánosan nyugtatok, egyúttal tudomásul adom, hogy azt az országos bizottsághoz mult hó 30 án eljuttattam.
Az iven adakoztak: Dr. Karafiath Mária 5 frt, N. N. 1 frt, S. T. 1 frtot, Boleman Árpád 5 frtot, összesen 12 frtot.
Léván, 1894. május hó 2-án.

Dr. Karafiath Máriausz.

II.
Értesítés.

A tisztelt szülőket és érdeklődőket van szerencsém értesíteni, hogy folyó hó 10 én Lévára érkezem s ugyanott a táncoktatásban tanfolyamot nyitok. — Addig is, mig szerencsém lesz közelebbi értesítésekkel szolgálni, ajánlom magam a n. érd. közönség becses figyelmébe.
Léva, 1894. május 2.

kiváló tisztelettel
Tandlich Rezső,
tánc- és illemtanító.

III.

Korán elhunyt fiam végtisztességén oly sokan adtak kifejezést részvételnek, hogy indíttatva érzem magam, ezért e sorok után köszönetemet kifejezni.
Léván, 1894. május 4.

Fülöp Jánosné.

Nyersselyem Bastruhákra alkalmas kelméket öltönyöként **9 frt 50 krért** és jobb fajtaúkat is — valamint **fekete, fehér és színes selymek** méterenként **45 krotól 11 frt 65 krig** — sima, koczkázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtaban és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; **postabér és vámmentesen a privátmegrendelők lakására Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben** Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Uj vasúti menetrend*)

Érvényes május 1 től.				
Léva	ind.	5:45	9:40	4:50
Csata	érk.	6:47	11:13	6:30
"	indul	Ipolyásig felé	6:53	
"		Esztergom felé	7:07	11:18
Ipolyás	érk.	8:40		
B. Gyarmat	"	9:58		
gy. v. sz. v.				
Esztergom		8:00	12:02	7:49
"	ind.	8:16	12:37	8:01
Budapest	érk. sz. von.	10:55		
"	gy. von.		1:55	9:25
Bécs	érk. gyors von.	1:00		
"	szem. von.	5:50		
sz. v. gy. v. sz. v. gy. v.				
Budapest	ind.	6:00	7:30	9:20
"	"		8:00	2:10
Bécs	"	11:00		9:15
"	"			
Esztergom	"	5:45	9:05	3:25
Csata	érk.	6:41		
Ipolyás	"	8:40	11:51	6:12
B. Gyarmat	"	9:58	1:09	7:26
Léva	"	8:29	11:47	6:14

*) A vastagabb betűvel jelzett szám az esti 6 órától reggelt 5:59 perzig tartó időszakot jelenti.

— **Gyászbesz.** Főgimnáziumunk dérék tanárát, főtisztelendő Kroll Rudolf urat súlyos csapással látogatta meg az Isten. E hó 2 ikán édes anyja halt meg, kinek temetésére hozzátartozói Erdélyből sürgönyileg hívták. — Mély fájdalommal mi is őszinte részvétünkkel osztozunk.

— **Előléptetések a honvédségnél.** A májusi tömeges előléptetések honvédtisztai káruk két tagjának is kellemes „majális” szereztek. Dr. Ádám ezredorvost I. osztályu ezredorvossá, Lukács Pál hadnagyot főhadnaggyá léptették elő.

— **Színház.** Veszprény Jenő színtársulatávi jelenleg Vác közönsége előtt arat sikereket. Nagy társulatát, melyhez saját zenekara segédkezik, a váci publikum oly szép pártolásban részesíti, hogy a néhány napra tervezett ciklust az igazgatójának látta megtoldani, minélfogva hozzánk Lévára, — eredeti tervétől eltérőleg, — csak pünkösdi táján érkezik. — Mint halljuk, Vácznak művésznő vendége is lesz Küry Klára, a bájos diva személyében, minőhöz hasonló meglepetést Veszprény igazgató Léva közönsége számára is kilátásba helyez. — A színtársulat utkára, Rély Gyula, ez idő szerint városunkban időz bérletek gyűjtése céljából; a bérletek díjai azonban utólag fognak beszédetni.

— **Kinevezés.** Szilágyi Dezső igazságügyminiszter Homma József alsókubini kir. járásbírói aljegyzőt az aranyosmaróthi kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **Vizbefut.** Németh István nap számost kinek eltűnéséről mult számunkban megemlékeztünk, hozzátartozói folyó hó 3 án megtalálták a Percz-pataknaak a hengermalom alatt levő medrőben, egy fatörzsen fennakadva, holtan. A lévai uradalom a patak vizét teljesen leeresztette s csak így sikerült feltalálni a holttestet, mely már felszállásnak indult. A szerencsétlen ember minden valószínűség szerint öngyilkossági szándékból ugrott a patakba, de azt is mondják, hogy aludt a vízparton s álmában befordult a vízbe, melyből nem tudott kivergődni s ott veszett.

— **Fiat lux.** Hetek óta tapasztaljuk, hogy utcaiz lámpáink éjjelenként nem égnek s ha a főutcák egyik-másikán kiváló protekcióiolytán itt-ott szomorúan pislognak is, a város mellék utcaizban koromsötétség uralkodik. Hetek óta várjuk ennek a bajnak orvoslását, hetek óta mi sem történik, nagy a részvétlenség a fizcomódsáknak elébe néző lábaink iránt, mig végre a hozzánk érkezett panaszok folytán kénytelenek vagyunk szavunkat felelni. Régente az volt a bajunk, hogy nem volt elég utcaiz lámpánk, sok ugyan most sincs, de mikor még az a kevés sem ég. Tudvalevő, hogy aszfaltjáróknak milyen vigyázva lépünk, s kivált esős időben mennyire kell félnünk a megbotlástól. Azért hát a kik ebben a dologban rendelkezni hivatva vannak, vegyék fontolóra jogos felszólalásunkat s fiat lux! (Beküldetett.)

Nem ösmerem a bánatot, elfeledtem, hogy milyen az öröm. Így teltek napjaim, így teltek éveim.

Elmentem naponta a kávéházba. Tavasszal bámultam a virágok fakadását. Ilyen üde voltam valaha én is.

Ósszel a sárga levelek hullását. Így hullok el én is. Keveset alszom s csupán a héten álmodám.

Képezetem gyönyörű tüneményt alkotott. Multam bájos emlékeit világította meg két üstökös, két gyöngyszem.

Hisz ön az álmokban? Babonás vagyok s én hittem álmaimnak és nem is csalódtam.

Megláttam ismét a Gyöngyike gyöngyeit. De nem csupán a gyöngyöket láttam, öt magát is.

Olajsárga ruhát visel. Hófehér arca bele vésődött szívembe. Tekintete vonz és üldöz, csáhangjától lelkem megittasult.

Esküszögő leszek . . . ! A kihamvadt szív ismét lángra gyul. Én imádom őt!

Eltitkolom előttem, nem! Fülébe sugom. Elsirom fájdalommal. Hadd tudja meg, kaczagjon bohóságom felett.

Lelkem sötét volt, szívem sivár, üres. Menjen uram kérdezze meg, hogy szeret-e?

Ha igen, akkor, fénynyel és boldogsággal töltik meg lelkemet a megtalált gyöngyszemek.

Az elszáradt virág újra nyilni fog.

U . . . . .

kapják, hogy a kellemes nap emlékére a dalárdának egy zenei jeligét fog küldeni. A mi idő asztalontástól a kivilágos kivilágig eltelt, azt újra a táncművészetnek szentelte a fiatalág. És azután egy kurta kis nyugalom és a dalárda kedves vendégeit már bucsuztatni kellett. Ezt az egylet igazgatója végezte, ki maga is alig állhatta meg, hogy ahhoz a kedélyes társasághoz ne szegődjék, mely a távozókat néhány állomásonyira még el is kísérte. A kedves emlékek hozzák mihamarabb újból össze a két dalársaságot. Erre pedig némi remény is van, mert miként halljuk, dalárdánk nem elégedve meg azzal, a mit ezuttal tanult a képzett dalosoktól, a zeneművészet terén tovább fejlesztendő karának képességeit, a budapesti zenekedvelők egyesületétől ilyen hangversenyek alakjában akar mind többet és többet tanulni.

Különfélék.

— **A májusi ajtatosságok** a lévai plébániái templomban f. hó elsején vették kezdetüket. Az ünnepies vecsernye minden nap hat óraker veszi kezdetét. Mint halljuk, ünnep és vasárnapon szentbeszédék is fognak tartatni.

— **Névtűnnp.** A helybeli kegyesrendi főgimnázium ifjusága igazgatójának, dr. Tóth Györgynek évnapja alkalmából április hó 24 én d. e. 10 óraker a gimnázium dísztermében nagy és díszes közönség jelenlétében sikerült ünnepélyt rendezett. A műsört Kreutzer csinos „Üdvözölő dala” kezdte meg, melyet a főgimnáziumi vegyeskar adott elő Richter Ferencnek a vezetésével. Majd Ehrenstein VIII. s. tanuló lépett az emelvényre, s rövid, de szépen árgondolt és kidolgozott beszédben üdvözölte az ünnepelt igazgatót kérté őt, hogy ez intézettől s annak ifjuságától szeretetét soha ne vonja meg. A műsor többi számai is a legsikerültebben folytak le. A beszéd után a főgimnáziumi zenekar adott elő egy darabot, majd a Belcsák testvérek léptek a podiumra s Danclának két hangulatos duettjét játszották, a mely után Szabó Á. VI. o. tanuló Tompának egy virágregéjét szavaltta el igen szépen. Ezután ismét az ének- és zenekar adott elő egy-egy darabot, mig a 8. számot a kis Papp S. I. o. tanuló töltötte ki ügyes és lelkes szorgalomra valló cimbalomjátékával. Ezen szám után fölemelkedett helyéről az ünnepelt igazgató, s midőn szép szavakba megköszönte ugy a megjelent közönségnek, mint a tanuló ifjuságnak az ovációit, a melyben részesítették, egyúttal intette ez utobbiakat, hogy kitörülhetetlen betükkel vessék lelkükbe a komoly munkának és igaz haladásnak jelszavait, melyek egyedül képesek arra, hogy számunkra egykor az igaz és őszinte elismerés jutalmát megszerezzék. Végül még az énekkar előadta Erődi E. „Szülőföldem” cz darabját, a mivel e kedves ünnepely véget ért.

pán egy kis időtöltés, egynehány vers, csók, ölelés, muri, ständchen verklivel és „kérem vigyázzon magára, mert pif, paf, puf!”

Házról-házra, virágról-virágra szálltam. Az egyik szép volt, de rejtített. A A másiknak vastag volt az orra. A harmadik műveletlen volt, a negyedik kokett. Az ötödik . . . . . izé . . . . . az meg engem nem akart szeretni.

Nem maradt tehát egyéb hátra, mint visszavonulni és sakkozni az öreg Gyöngyivel.

Az meg majd agyon mattozott.

Ő az én bábjaím állását figyelte, én meg a félig nyitott szobaajtón az ő bábjaím bámultam.

Azokat a fényes szemű leányokat, a kik közül egyik-másik ugy enyelgett velem. S ha a szerelmet említém, oda hirta kisebb testvérét s azt mondá, azt szeressem, annak udvaroljak.

Azon a gyermekem pedig nem láttam egyebet, mint sötét szép szemeit.

Két sugárt szóró gyöngyöt, két csillagot, a melybe tekinteni nem lehet.

Ki tudja később mennyit érnek majd eme gyöngyök? Kinek az életét fogja majd bevilágítani az a két csillag?

Vagy az isten visszaveszi belőle a pazarul belé szórt fényt?

Ki tudja?

A jövőbe nem láthat senki.

* * *

Négy hosszú év telt el azóta . . .

Az ábrándos gyermek ifjunak két ráncz van homlokán.

Tudja-e mit jelentenek azok a ránczok?

Az egyik azt jelenti, hogy játéka voltam a sors szeszélyeinek, a másik azt, hogy sokat szenvedék. Lelkem sivár, mint a letarolt mező, melyben csak bogáncs, az unalom terem meg.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és Társa kiadócéggel ad, ki levélbeli tudakozásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

E rovatban minden szöveg egyszeri beiktatásáért 3 kr. kerül; bélyegdíjban — a inkább megjelölése mellett — újból minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

A Csizi Jod-Brom-Fürdő.

Évadja megnyílik május 1-én, tart szeptember végéig. Forrása a legtartalmasabb, leghathatósabb. **Jod-brom-forrás.** A gyógyeredmények meglepők. A fürdőközönségnek immár 10 bérház több mint 100 kényelmes berendezett lakszobával áll rendelkezésére. — Kitérő konyha, billárd, zongora, olvasó-terem, tiszta naponta kétszer. Elő- és utóévadban leszállított lakbérek. — Ekkor katonatisztek, állami és vasuti hivatalnokok gyógy-és fürdődják tekintetében is 50% kedvezményben részesülnek. Prospektusokkal szolgál az igazgatóság. — Csiz, u. p. Rimaszécs.

Kiadó lakások.

A Teleky- (fogadó) utcái volt Obovács-féle házban **egy uri lakás**, két nagy utcai, ezek közül egy külön bejárattal bíró, — továbbá egy nagy utcai- és egy előszoba megfelelő méretekkel, kerttel, szép nagy udvarral; — továbbá egy 2 udvari szoba s konyha, kamarából álló kisebb lakás, együtt, vagy külön-külön **f. 6. augusztus hó 1-től** bérbe adandó. A tulajdonos ezime s egyéb feltételek megtudhatók e lap kiadóhivatalában.

Egy jó karban lévő zongora jutányos áron eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Egy jó házból való fiu tanonczul felvétetik Nyitrai és Társa könyvnyomdájában.

A lévai ág. ev. egyház a Siklós alatt levő két holdnyi rétjét, május hó 14-én d. e. $\frac{3}{4}$ 12 órakor, saját iskola helyiségében tartandó árverésen, a többet ígérőnek 6 évre bérbe adja.

Léva, 1894. május 5.

Az egyházi elnökség.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, miszerint a **lévai régale bérlő-társulat** tulajdonát képező

pilseni sörcsarnok

vezetését átvettem és azt **mai napon** megnyitottam. A pilseni polgári sertőződe legkitünőbb sörének kimérésre hozatala, valamint eddig mindenütt legjobbnak ismert konyhám, pontos kiszolgálással párosult áraim a közönség meleg pártfogását engedik remélnem. Midőn a nagyérdemű közönség kegyes látogatását kérni bátorodom, vagyok Léván, 1894. april 29.

Eigner József.

Bérleti hirdetés.

A szódói határban fekvő, Szabó családot illető tagosított birtok, melyet most Renner bérlő bir, ez évi Szt. Mihály naptól fogva bérbe adandó. Értekezni lehet Berinkei Antal ügyvédnél Komáromban 169. sz. a.

AKI EGÉSZSÉGES AKAR LENNI

az viselje főtisztelendő

Kneipp Sebestyén plébános

tiszta lenből készült **tricot-egészségi** fehérneműit.

Bars megyében kizárólag **Holzmann Bódog** divatáru üzletében kapható, hol dus választék található nyerselyem, atlasz-satin, finis és lawn-tennis anyagokból.

A nagy közönség szives figyelmét bátorodom felhívni, üzletemben levő összes **maradékok kiárulására**

mélyen leszállított áron.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. érdemű hölgyközönséget tisztelettel értesíteni, hogy helyben a református templom átellenében (Firtusz Mihály ur szabó üzlete mellett)

női divatáru üzletet

nyitottam. — Kész női kalapokban raktárt tartok, női kalap díszítéseket izlésesen s jutányosan válllok el. — Magamat szives pártfogásukba ajánlva, Léván, 1894. május 4.

kiváló tisztelettel

Nagy Istvánné,
divatárusnő.

Lévai takarékpénztár részvénytársulat.

Meghívás.

A lévai takarékpénztár részvénytársulat folyó évi május hó 27-én délelőtt 9 órakor saját épülete tanácstermében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tárgya:

Az igazgatósági elnök lemondása folytán megüresedett igazgatósági elnöki állásnak az alapszabályok 18. §-a értelmében s a 13. §. 2. pontjában körülírt szavazással leendő betöltése.

Léván, 1894. évi marczius hó 22-én.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályok 13. §-ából. A közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja jogait, ki a közgyűlési meghívó kelte előtt legalább 60 nappal már a részvényesek könyvében részvényesként be volt vezetve, s ki ily tulajdonjogu részvényét a közgyűlés megnyitása előtt legalább is egy órával az intézet pénztáránál letéteményezte.

Virágh József

okleveles gépész és gépjavitó-műhely tulajdonos

József főherczeg volt uradalmi gépésze LÉVA.

T. cz.

Ezennel van szerencsém szives tudomására juttatni, hogy helyben **Kálnai** utca 700. sz. alatt f. évi május hó 1-én a mai kor igényeinek megfelelő nagyobb

gépjavitó műhelyt

nyitok, melyben gőzeséplőgépek, malmok, gazdasági és bármely más- kül és belföldi gépek javítását, vagy felszerelését kellő jótállás és jutányos árak mellett a legkészségesebben elvállalom.

Egyuttal bátor vagyok tudatni, hogy

Kühne Ede mosoni s több más bel- és külföldi gazdasági gépgyár

gyártmányainak eladásával meg vagyok bizva s ezeknek eladását szivesen közevittem, raktárt tartok mindennemű mezőgazdasági gépekből a legjutányosabb árak és legméltányosabb feltételek mellett.

Tűzfecskendők javítására és átalakítására **kutak felállítására** vállalkozom. — Midőn megemlíteném, hogy ugy bel- mint külföldön elsőrendű gyáraknál többi között a hamburgi hajógyárban és londoni első rangu gyárakban több éven át szerzett szakismereteim és tapasztalataim, valamint az általam képviselt gyáraknak jó hírneve biztosítékul szolgálhatnak a gazdalközönség igényeinek teljes kielégítésére, maradok szives megrendeléseit kérve Léván, 1894. évi május hó 6.

kész szolgálja

Virágh József,

okl. gépész.

WALLA JÓZSEF B.-PEST.

WALLA JÓZSEF
cementáru-gyára, építési anyagok raktára
Budapest, VII., Rottenbiller-u. 13.

Vállalkozik: GRANITTERAZZO, BETONIROZÁSOK, OSATORNÁZÁSOK, SZÖKÖKUTAK, CEMENT-LAPOK és MOZAIKLAPOKKAL KÖVEZÉSEK elkészítésére stb.	Raktárt tart: KERAMIT-LAPOK KELHEIMI-LAPOK METTLACHI LAPOK, TERRACOTTA-ÁRUK, KÖFEDÉLPÉP, TŰZÁLLÓ TÉGLÁK, KÉMÉNY-RAKVÁ- NYOKBÓL stb.
---	---

Gyári raktára a gartenau Portlandi cement és vízhatlan mész-gyárnak.

Gyári raktára a gartenau Portlandi cement és vízhatlan mész-gyárnak.

KÖZGYÁGGCSÖVEK.